

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/60/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7923010172
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7923010172.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského a sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Miroslava Baňackého PhD., na verejnom zasadnutí konanom dňa 5. septembra 2023, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., s poukazom na § 139 ods. 1 písm.c/ Tr. zák. o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 18.5.2023 sp. zn. 3T/38/2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Okresný súd Trebišov rozsudkom zo dňa 18. mája 2023 sp. zn. 3T/38/2023 obžalovaného A. B. uznal vinným pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm.c/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 27.11.2022 v čase okolo 05.45 hod. prostredníctvom mobilného telefónu z domu bez popisného čísla na C. D. E. C. E. sa pod vplyvom alkoholu vyhrážal svojej bývalej manželke, poškodenej F. B. G., nar. XX.XX.XXXX, s ktorou žije v družobnom pomere, že príde k nej domov na C. D. H. XXX/XX E. C. E., kde sa poškodenej v tom čase zdržiavala a všetkých tam zabije, podpáli im dom a ich spoločnej dcére F. B. ml. strčí svoj pohlavný úd do úst tak, že ju zadusí, čím takto obžalovaný svojím konaním u poškodenej F. B. G., nar. XX.XX.XXXX, vzbudil dôvodnú obavu, že svoj čin uskutoční a svoje vyhrážky dokoná.

Za to mu súd uložil podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona , § 37 písm. m/ Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení, odôvodnení a po poučení o možnosti podať opravný prostriedok, obžalovaný do zápisnice zahlásil odvolanie, ktoré následne odôvodnil písomne prostredníctvom svojho obhajcu.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný uviedol, že s argumentáciou okresného súdu nesúhlasí, a to z dôvodu, že od začiatku spáchanie skutku nebezpečného vyhrážania popiera. Už v zápisnici o výsluchu obvineného zo dňa 27.11.2022, ako aj vo svojich ďalších výpovediach tak v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom obžalovaný skutok tak ako ho popísala poškodenej F. B. G., nar. XX.XX.XXXX poprel v celom rozsahu a ako dôvod uviedol, že si to poškodenej vymyslela, poškodenej je gemblerka a už viackrát mu hovorila, že ho dá zavrieť.

Toto tvrdenie obžalovaného potvrdila aj samotná poškodenej F. B. G., nar. XX.XX.XXXX, kde pri svojom výsluchu vykonanom dňa 28.02.2023 sama poškodenej uviedla, že klamala pri svojom predchádzajúcom

výsluchu a veľmi toto svoje konanie ľutuje a na otázku vyšetrovateľa či sa jej vyhráždala A. B. dňa 27.11.2022 v čase okolo 05.45 hod. prostredníctvom mobilného telefónu uviedla „nie“.

Túto svoju výpoveď poškodená potvrdila aj na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.05.2023, kde potvrdila tvrdenia obžalovaného a to, že prehrávala peniaze, že klame ľudí pri sebe a že trvá na tom, že to čo vtedy vypovedala pred vyšetrovateľom, nie je pravda, manžel sa jej nijako nevyhráždala a svojho manžela sa vôbec nebojí.

Výpoveď poškodenej na hlavnom pojednávaní potvrdila aj dcéra F. B. I., ktorá okrem iného uviedla, že obžalovaný sa poškodenej žiadnym spôsobom nevyhráždala a obžalovaný je nevinný.

Poškodená nezmenila svoju výpoveď v konaní pred súdom tak ako je uvedené v odôvodnení predmetného rozsudku, ale už v prípravnom konaní a to dňa 28.02.2023, kde taktiež uviedla, že už skôr chcela prísť zmeniť svoju výpoveď, ale zľakla sa, avšak po porade s advokátom sa rozhodla napraviť chyby, ktoré týmto svojím konaním spôsobila.

Nie je možné súhlasiť s tvrdením okresného súdu uvedeným v odôvodnení predmetného rozsudku a to že zmenené výpovede svedkyň sú tendenčné a účelové a bez akéhokoľvek relevantného odôvodnenia vyhodnotiť prvotné výpovede za pravdivé. V uvedenom odôvodnení úplne absentuje a okresný súd sa žiadnym spôsobom nevysporiadal na základe akých skutočností dospel k záveru, že prvotná výpoveď poškodenej je pravdivá, čo podľa nášho názoru v tomto konaní nebolo žiadnym spôsobom preukázané.

Z vykonaného dokazovania, taktiež nebolo jednoznačne preukázané, že komunikácia ktorá sa nachádza vo vyšetrovacom spise, je komunikáciou medzi poškodenou a obžalovaným, tak ako to uvádza okresný súd vo svojom odôvodnení. To, že má ísť o komunikáciu medzi poškodenou a obžalovaným jednoznačne poprela tak poškodená, ako aj obžalovaný a títo odmietli, že by malo ísť o ich vzájomnú komunikáciu.

Ďalej tvrdí, že nedošlo k predloženiu žiadnych dôkazov a to ani podporných preukazujúcich spáchanie prečinu nebezpečného vyhráždania obžalovaným v zmysle podanej obžaloby obžalovaným a z toho dôvodu mám za to, že tu nebol žiadny priestor na pozitívne rozhodnutie o vine a treste obžalovaného.

Zásada kontradiktórnosti trestného konania v stručnosti znamená diskusiu strán o predložených dôkazoch a argumentoch protistrany vo verejnom súdnom konaní pred nezávislým súdom, ktorý je povinný rozhodnúť len na podklade dôkazov, ktoré boli pred ním bezprostredne vykonané.

S poukazom na vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní, kde on nebol usvedčovaný ani poškodenou, ani vypočutou svedkyňou, tvrdí, že nedošlo k preukázaniu že skutok tak ako je popísaný v obžalobe sa stal a tento spáchal obžalovaný, čo tento od počiatku popiera a preto má za to, že v danom prípade mal obžalovaný byť spod obžaloby oslobodený, resp. okresný súd mal prihliadať na zásadu in dubio pro reo a to v pochybnostiach rozhodnúť v prospech obvineného (v tomto prípade obžalovaného). Vina musí byť dokázaná, a to spôsobom nevzbudzujúcim žiadne pochybnosti čo v danom prípade absentuje.

Na základe vyššie uvedených skutočností preto žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Trebišov zo dňa 18.05.2023, sp. zn. 3T/38/2023 zmenil a obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom J. G. X/X, E., t. č. ÚVV a ÚVTOS Košice spod obžaloby v celom rozsahu oslobodil.

Prokurátor vo svojom vyjadrení k odvolaniu obžalovaného uviedol, že predmetný rozsudok Okresného súdu Trebišov považuje za vecne správny, vydaný v súlade s právnymi predpismi. V odôvodnení je uvedená podrobná argumentácia, na podklade ktorej došiel súd k rozhodnutiu a k jednotlivým výrokom.

Argumenty uvádzané obžalovaným v odvolaní nie sú relevantne podložené výsledkami dokazovania v trestnom konaní, nakoľko obžalovaný od počiatku trestného konania účelovo popieral spáchanie žalovaného skutku. Rozsudok vyčerpávajúcim spôsobom odpovedá na rozhodujúce otázky, ktoré v priebehu trestného konania vyvstali, pričom vykonaným dokazovaním boli preukázané všetky relevantné okolnosti odôvodňujúce odsudzujúce rozhodnutie voči obžalovanému vrátane uloženia trestu v súdom určenej výmere.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti má za to, že odvolanie nie je dôvodné a je potrebné ho zamietnuť v zmysle § 319 Tr. por.

Na podklade odvolania obžalovaného krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanie nie je dôvodné.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I.ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav a na právny rozbor a právny záver okresného súdu.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Tr. poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. poriadku a dospel tak ku správny skutkový a právny záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. poriadku okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne vysporiadal s obhajobou obžalovaného.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o záveroch okresného súdu vo vzťahu k napadnutým výrokom, a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Po podrobnom preskúmaní predloženého spisového materiálu, vykonaného dokazovania, dôvodov napadnutého rozsudku, ako aj odôvodnenia podaného odvolania krajský súd konštatuje, že súd I. stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu dostačujúcom na rozhodnutie vo veci samej a zároveň v odôvodnení napadnutého rozsudku jasným, zreteľným a kvalifikovaným spôsobom rozviedol dôvody, ktoré ho k rozhodnutiu viedli, pričom už z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva podstatná argumentácia aj k dôvodom podaného odvolania.

Aj podľa názoru krajského súdu bolo vykonanými dôkazmi jednoznačne a spoľahlivo preukázané, že skutok sa stal spôsobom ustáleným už v obžalobe prokurátora a že ho spáchal obžalovaný A. B..

Dôsledne súd I. stupňa reagoval na zmenu výpovedí svedkýň F. B. staršej a F. B. mladšej, ktoré obžalovaného presvedčivo usvedčili zo spáchania prejednávaného skutku vo svojich prvotných výpovediach z prípravného konania, v ktorých obe detailne popísali okolnosti, za ktorých malo dôjsť k vyhrážkam zo strany obžalovaného, ako aj ku skutočnostiam týkajúcich sa ich spoločného konfliktného spolužitia.

Okresný súd v tejto súvislosti správne poukázal na z vykonaného dokazovania vyplývajúcu skutočnosť, že vzájomne sa podporujúce výpovede oboch svedkýň z prípravného konania zapadajú aj do rámca záverov znaleckého dokazovania a zodpovedajú aj zabezpečenej SMS komunikácií, z ktorej je okrem iného zrejme agresivita obžalovaného a vyhrážky adresované poškodenej.

Nič na tom nemení ani argumentácia obhajoby v tom smere, že poškodená F. B. staršia zmenila svoju výpoveď už v prípravnom konaní a ani argumentácia spočívajúca v spochybnení SMS komunikácie ako komunikácie medzi poškodenou a obžalovaným, keďže z obsahu uvedenej komunikácie je nepochybne zrejme, že ide o komunikáciu medzi týmito dvoma osobami, pričom túto komunikáciu sama predložila vyšetrovateľovi ako dôkaz svedkyňa F. B. mladšia, čo zároveň vylučuje jej tvrdenie pred súdom, že túto SMS komunikáciu vidí prvýkrát.

V kontexte uvedeného považoval aj krajský súd zmenené výpovede oboch svedkýň za účelové, tendenčné a absolútne nevierohodné, s tým, že dôvod zásadnej zmeny ich výpovedí neboli schopné obe svedkyne dostatočne hodnoverne ozrejmiť.

Nepochybil okresný súd ani pri ustálení právnej kvalifikácie konania obžalovaného ako konania, ktoré napĺňa všetky pojmové znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm.b/ Tr. zák., s poukazom na § 139 ods. 1 písm.c/ Tr. zák., keďže obžalovaný sa chránenej osobe v danom prípade blízkej osobe, za ktorú je potrebné považovať jeho bývalú manželku F. B. staršiu vyhrážal smrťou takým spôsobom, že u nej vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie, o čom nemal ani krajský súd žiadnu pochybnosť aj z toho dôvodu, že obžalovaný už bol za obdobné konanie spojené s fyzickým útokom na poškodenú v minulosti právoplatne odsúdený.

Podrobným spôsobom sa okresný súd vysporiadal vo vzťahu k výroku o treste s osobou obžalovaného, jeho predchádzajúcim životom a všetkými skutočnosťami majúcimi význam pre určenie druhu trestu a jeho výmery v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. a to vrátane správneho a zákonného ustálenia prirážajúcich a poľahčujúcich okolností.

Trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov za ustálenia prirážajúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., za absencie poľahčujúcej okolnosti a teda s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. vo výmere 16 mesiacov spĺňa aj podľa názoru krajského súdu všetky kritéria z hľadiska tak individuálnej ako aj generálnej prevencie. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný sa prejednávanej trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe jeho predchádzajúceho podmieneného odsúdenia, ukladal okresný súd obligatórne trest odňatia slobody ako trest nepodmienečný.

Keďže obžalovaný nebol doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, zodpovedá ustanoveniu § 48 ods. 2 písm.a/ Tr. zák. jeho zaradenie pre účely výkonu trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Z uvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, pričom toto uznesenie bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.